

ven, persondataloven og databeskyttelsesdirektivet, jf. nærmere nedenfor, indhente oplysninger om skyldneren, der er nødvendige for en optimal opgavevaretagelse, som omfatter skyldig hensyntagen til sociale og økonomiske forhold ved fastlæggelsen af niveauet for inddrivelsesindsatsen og valg af inddrivelsesinstrument.

Indtil etablering af et nyt fælles restancesystem, jf. ovenfor under de almindelige bemærkninger, afskrives fordringerne efter de nugældende regler og praksis, afhængigt af hvilket restancesystem indbetalingen registreres i. Efter de nugældende regler, der hviler på de almindelige formueretlige grundsætninger, øremærker debitor sine betalinger til kreditormyndighederne enten ved at bruge et bestemt girokort, betale til en bestemt konto over netbank eller ved på anden vis at indbetale et beløb til en bestemt kreditormyndighed. Kreditormyndigheden afskriver herefter indbetalingen på debitors konto i overensstemmelse med debitors direkte eller indirekte angivelse af, hvilket krav indbetalingen skal anvendes til dækning af. Hvis en sådan øremærkning ikke er angivet, f.eks. fordi der er tale om en acotobetaling, afskriver kreditormyndigheden som udgangspunkt indbetalingen på det for debitor mest bebyrdende krav. Af særlige byrdefulde krav kan nævnes rentebærende skyld i forhold til ikke-rentebærende skyld. Disse principper anvendes, hvor der ikke i lovgivningen er fastsat en dækningsrækkefølge. Et eksempel på lovbestemt dækningsrækkefølge findes i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister, hvor det fastsættes, at dækning af skattekrav går forud for dækning af alle andre krav, dog således af underholdsbidrag dækkes efter skattekrav, men forud for øvrige krav.

I relation til underholdsbidragskrav vil den gældende praksis, hvorefter private bidragskrav har fortrinset for offentlige bidragskrav, blive videreført.

Det er planen, at der i forbindelse med etableringen af et nyt fælles restancesystem - efter nærmere analyse og under inddragelse af de berørte parter - skal fastlægges en fælles dækningsrækkefølge for samtlige krav, der administreres af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Endvidere foreslås det, at restanceinddrivelsesmyndigheden får adgang til inden for rammerne af persondataloven og forvaltningsloven hos andre offentlige myndigheder og registre samt hos pengeinstitutter og hos Værdipapircentralen at indhente oplysninger om skyldnerens økonomiske forhold, herunder bankindeståender, renteindtægter mv., værdipapirbeholdninger, arbejdsmæssige forhold, boligmæssige forhold

m.v. i det omfang sådanne oplysninger er en forudsætning for varetagelse af inddrivelsesopgaven.

For så vidt angår forslaget om adgang til at indhente oplysninger hos pengeinstitutter vil der alene være tale om, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan rekvirere oplysninger svarende til dem, som pengeinstitutterne allerede skal indberette en gang om året til skattemyndighederne i medfør af skattekontrolloven. Den eneste ændring er, at det som led i inddrivelsesarbejdet skal være muligt at indhente aktuelle oplysninger i forbindelse med behandlingen af en konkret inddrivelsessag.

På kort og mellemlang sigt skal restanceinddrivelsesmyndigheden som nævnt benytte de eksisterende 10 IT-systemer i opgavevaretagelsen. Dette indebærer, at dataejerskabet for oplysninger i kommunale registre for visse oplysningers vedkommende skal overgå til restanceinddrivelsesmyndigheden. Oplysningerne i de kommunale systemer er integrerede, og adgang til oplysningerne kan ikke umiddelbart begrænses. Det vil derfor i en overgangsperiode være nødvendigt at opretholde de eksisterende adgangsmuligheder, eventuelt i form af delt dataejerskab til visse oplysningstyper. Der vil i overgangsperioden være øget fokus på sikkerhed og kontrol.

Ligesom det i dag er tilfældet i ToldSkat, vil der ikke blive givet en generel adgang for ansatte i restanceinddrivelsesmyndigheden til alle oplysninger i myndighedens IT-systemer. Adgang og autorisation til oplysninger, der er relevante for løsningen af opgaver, vil ske efter en forudgående konkret vurdering af ledende medarbejdere.

Det følger i øvrigt af de almindelige regler i forvaltningslovens § 32, at medarbejdere i restanceinddrivelsesmyndigheden ikke må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver.

Det foreslås, at restanceinddrivelsesmyndigheden efter regler fastsat af skatteministeren skal stille visse oplysninger om restancer til rådighed for fordringshaver. Videregivelsen vil dog kun omfatte data, der er genereret hos restanceinddrivelsesmyndigheden, under iagttagelse af reglerne om indsamling, registrering og videregivelse af personoplysninger i forvaltningsloven, persondataloven og databeskyttelsesdirektivet. Den elektroniske videregivelse af oplysninger kan ifølge forslaget alene ske til fordringshaver/opkrævningsmyndigheder og vil være begrænset til oplysninger om restancens størrelse i forhold til vedkommende fordringshaver, og om der foreligger restancer, dvs. uden beløbsmæssig specifikation, i forhold til andre fordringshaver. Indtil det nye restancesystem kan ta-